

**Wniosek o przyznanie Nagrody im. Hanny Pieńkowskiej i Jerzego Łomnickiego
dla Zbigniewa Nawrockiego**

Oddział toruński Stowarzyszeni Konserwatorów Zabytków chciałby przedstawić wniosek o nadanie Nagrody im. Hanny Pieńkowskiej i Jerzego Łomnickiego Zbigniewowi Nawrockiemu, wielce zasłużonemu badaczowi i konserwatorowi zabytków Torunia.

Zbigniew Nawrocki urodził się 29 stycznia 1932 roku w Krotoszynie, natomiast swoje życie już od studiów uniwersyteckich związał z Toruniem. Miastem którego architektura do dnia dzisiejszego jest Jego pasją i przedmiotem nieustających studiów. Upór i konsekwentne dążenie do celu już u progu dorosłego życia były jego cechą dominującą. Po zdanej maturze w 1953 roku starał się o przyjęcie na kierunek zabytkoznawstwa i konserwatorstwa UMK w Toruniu. Udało mu się to dopiero po dwóch latach, po odbyciu zasadniczej służby wojskowej. Pięć lat studiów uniwersyteckich to okres dynamicznych działań na Uniwersytecie oraz w terenie, gdzie podczas rozlicznych wyjazdów z profesorami i kolegami poznawał unikatową architekturę i układy przestrzenne średniowiecznych miast Pomorza i Ziemi Chełmińskiej. Od 1960 r., po obronie pracy magisterskiej zaczął swoją zawodową drogę od asystenta ds. budownictwa ludowego w tworzonym przez prof. Marię Znamierowską - Prufferową Muzeum Etnograficznym. Zdecydowanie większy przedział swojej aktywności zawodowej związał jednak z PP Pracowni Konserwacji Zabytków Oddział w Toruniu. Ten rozdział aktywności zawodowej trwał do 1991. Poza codziennym działaniem w zakresie tworzenia i dynamicznego rozwoju Pracowni Dokumentacji Naukowo – Historycznej, stworzył on doskonały zespół specjalistów z zakresu badań archiwalnych, architektonicznych, urbanistycznych, dokumentacji parków, zabytkowych cmentarzy. Koncentrował się na działalności szkoleniowej i edukacyjnej. Przez kilka lat był także kierownikiem Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki PKZ. Sam także był autorem licznych opracowań naukowych z zakresu architektury, urbanistyki konsultując i nadzorując różnorodne realizacje konserwatorskie.

Zdobyta wiedza i doświadczenie Zbigniewa Nawrockiego, wyniesiona z PP PKZ, stały się doskonałym podłożem do realizacji celu, który został postawiony przed nim w 1991 roku. W tym okresie objął on bowiem funkcję Miejskiego Konserwatora Zabytków w Toruniu, przejmując pod opiekę unikatowe dziedzictwo architektoniczne i urbanistyczne miasta. Skala zaniedbań i zniszczeń w

zabytkowej tkance miasta, wymagały uporczywości, determinacji i podejmowania niełatwych, częstokroć mało popularnych decyzji konserwatorskich. W okresie sprawowania funkcji do 2000 roku w Toruniu, pod jego nadzorem zrealizowano 450 działań konserwatorskich. Jednocześnie w wielu blokach zabudowy były kontynuowane badania konserwatorskie, bez których nie byłyby możliwe późniejsze realizacje remontowo – konserwatorskie. Równoległe z bieżącą działalnością Miejskiego Konserwatora Zabytków niezmiernie dużą wagę przywiązywał zawsze do działalności popularyzatorskiej i edukacyjnej, promującej dziedzictwo architektoniczne średniowiecznego Torunia. Bez wątpienia to On był jednym z głównych inspiratorów i kreatorów działań, których zwieńczeniem było wpisanie w 1994 roku Zespołu Starego i Nowego Miasta Torunia na Listę Pomników Prezydenta Rzeczypospolitej, czy też w roku w 1997 tego zespołu na listę światowego dziedzictwa dóbr kultury UNESCO.

Wiedzą i doświadczeniem z zakresu konserwatorstwa i zabytkoznawstwa Zbigniew Nawrocki chętnie się dzielił i nadal dzieli w swoich ponad czterdziestu publikacjach naukowych i licznych badaniach historyczno – architektonicznych, a jego niezwykle zasobny bagaż doświadczeń bardzo często służy ratowaniu wielu zabytków architektury.

W związku z tym w pełni rekomenduję kandydaturę Zbigniewa Nawrockiego do Nagrody im. Hanny Pieńkowskiej i Jerzego Łomnickiego.

Prezes Oddziału Toruńskiego SKZ

